23/04/2022

Θεσσαλονίκης Άνθιμος: «Έτσι άρχισε να λάμπει ο κόσμος όλος!»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλονίκης

Με αναφορές στα κοινωνικά προβλήματα, αλλά και με το σαφές μήνυμα ότι η ζώσα ελπίδα της Αναστάσεως μας δίδει δύναμη για να σηκώσουμε τα λυπηρά του βίου και να νικήσουμε στον αγώνα της ζωής, η φετινή εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Ανθίμου μας γεμίζει ελπίδα.

Διαβάστε την ολόκληρη:

ΠΑΣΧΑΛΙΟΣ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΝΘΙΜΟΣ

Πρὸς τὸν ἱερὸ κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβῆ λαὸ τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Θεσσαλονίκης

Ἀγαπητά μου παιδιά,

Ἡ μεγίστη, ἡ ἀτελεύτητη καὶ ἡ ἀληθέστατη διακήρυξη, ἡ ὁποία στήριξε στὰ πόδια του τὸν κόσμο ὅλο, γιὰ νὰ μὴν παραπαίη στὴν ἀβεβαιότητα, στὴν ἀγνωσία καὶ στὴν ἀπελπισία τοῦ θανάτου, εἶναι ἡ πανευφρόσυνη ἀγγελία ὅτι ὁ Χριστὸς Ἀνέστη. Εἶναι ὅπως ἀκριβῶς τὸ ἀνήγγειλε ὁ ἄγγελος τοῦ Οὐρανοῦ στὶς μυροφόρες γυναῖκες.

«**Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν Ἐσταυρωμένον; Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε, ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν Αὐτὸν**» (Μαρκ. 16, 6).

Οἱ εὐλαβεῖς ἐκεῖνες γυναῖκες μετέφεραν τὸ ἄγγελμα τῆς Ἀναστάσεως στοὺς μαθητὲς τοῦ Κυρίου, οἱ δὲ μαθητὲς στὸν εὐρύτερο κύκλο τῶν πιστευόντων στὸν Χριστό. Ἔτσι ἄρχισε νὰ λάμπη ὁ κόσμος ὅλος. Ὁ φωτισμὸς ἀπὸ τὸ Οὐράνιο Φῶς τοῦ κενοῦ Τάφου ἐφώτιζε πλέον ὅλη τὴν οἰκουμένη. Ὁ θρίαμβος τῆς ζωῆς ἐναντίον τοῦ θανάτου εἶχε συντελεσθῆ. **Ἡ ἀλήθεια εἶχε**
νικήσει τὸ ψεῦδος. Ἐθραύσθησαν οἱ πῦλες τοῦ Ἅδου καὶ ὁ ἀντίδικος διάβολος συνετρίβη ντροπιασμένος. Τὸ Εὐαγγέλιο ἐκηρύσσετο σὲ ὅλη τὴν κτίση.

Ἡ ἐποχὴ τῆς νέας ζωῆς, τῆς καινούργιας Διαθήκης εἶχε ἀρχίσει. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ζῶσα μέσα στὴν προαιώνια βουλὴ τοῦ Οὐρανίου Πατρός, προητοιμάζετο γιὰ τὴν ἔναρξη τῆς ἐπὶ γῆς ἀποστολῆς της, μὲ τὶς κατευθύνσεις ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν τοῦ Παρακλήτου κατὰ τὴν κάθοδό του τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς.

Γι’ αὐτό, τὸ κοσμοχαρμόσυνο γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ πλημμυρίζει καὶ πάλι τὶς καρδιὲς τῶν Χριστιανῶν καὶ τοῦτο τὸ εὐφρόσυνο Πάσχα, καθὼς οἱ πανηγυρικὲς καμπάνες τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ οἱ ἀναστάσιμοι δοξολογικοὶ ὕμνοι τῆς Ὀρθοδόξου Λατρείας μελοποιοῦν τὶς εὐχαριστήριες προσευχές της καὶ τὶς συνοδεύουν πρὸς τοὺς ὀλάνοιχτους οὐρανούς.

Ὅλα αὐτὰ τὰ ἀνεκτίμητα καὶ αἰώνια δῶρα δικαιολογοῦν τὴν μεγαλοπρέπεια καὶ τὴν λαμπρότητα τοῦ πασχαλινοῦ ἑορτασμοῦ. Ὄχι βέβαια σὰν ἐξωτερικὸ θόρυβο καὶ κοσμικὸ πανηγύρι, οὔτε χωρὶς ἀντίκρυσμα στὴν ἐσωτερικὴ ζωὴ τῶν πιστῶν. Ἀλλὰ σὰν σκίρτημα καὶ πνευματικὴ χαρὰ καὶ εἰρήνη μέσα στὶς καρδιές μας καὶ σὰν ἐκχύλισμα τῆς ἀνακαινιστικῆς δυνάμεως τῆς Ἀναστάσεως μέσα στὶς ταλαιπωρημένες ἀπὸ τὸν κόσμο ψυχές μας.

Ἡ σκληρὴ πραγματικότητα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς μας μέσα στὸν σύγχρονο κόσμο δὲν πρέπει σὲ καμμία περίπτωση νὰ μᾶς ξεστρατίζει ἀπὸ τὸν δρόμο τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ σωτηρίας

. Τὸ πέλαγος τῆς ζωῆς εἶναι τὶς περισσότερες φορὲς τρικυμιῶδες. Οἱ σκληρὲς δοκιμασίες, ποὺ παγκοσμίως βιώνομε, ὅπως οἱ ἀκοὲς πολέμων, ἡ ἀσθένεια, ἡ ἀδικία, ἡ φτώχεια, ἡ ἀνεργία, ἡ προσφυγιά, τὸ ἄγχος, ἡ ἀβεβαιότητα, ἡ ἀνασφάλεια καὶ πρὸ πάντων τὸ φάσμα τοῦ θανάτου εἶναι ἐπώδυνοι σταυροὶ ποὺ σηκώνομε στοὺς ὤμους μας. Ἂς μὴν ἀποκάμουμε ποτέ.

Σύμβολο πίστεως καὶ ἐλπίδος ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ ποὺ ὡδήγησε στὴν Ἀνάσταση. Τὸ ἀκάνθινο στεφάνι ἐπάνω στὴν ἄχραντη κεφαλή του ἔγινε φωτοστέφανο λυτρώσεως καὶ δόξας.

Σήμερα σὲ περίοδο ἀνησυχιῶν, ἡ ἀναστημένη ζωή μας κυλάει μὲ νέες ἐλπίδες, ἀλλὰ καὶ μὲ προσευχὲς πρὸς τὸν Ἀναστάντα Κύριο, γιὰ ὑγιεία καὶ σταθεροποίηση τῆς εἰρηνικῆς συνυπάρξεως τῶν λαῶν, **γιὰ ἐπικράτηση τῆς δικαιοσύνης, γιὰ μείωση τῆς φτώχειας καὶ τῆς μιζέριας, γιὰ προσήλωση στὶς αἰώνιες ἀξίες τῆς ζωῆς, γιὰ σεβασμὸ στὸν πλοῦτο τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ποὺ μᾶς ἐχάρισε τὸ δημιουργικὸ χέρι τοῦ Θεοῦ, καὶ πρὸ πάντων γιὰ σεβασμὸ στὴν κάθε ἀνθρώπινη ὕπαρξη, γιὰ τὴν ὁποία ἔπαθε καὶ ἀνέστη ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστός.**

Ἡ ζῶσα ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως μᾶς δίδει δύναμη γιὰ νὰ σηκώσωμε τὰ λυπηρὰ τοῦ βίου καὶ γιὰ νὰ νικήσωμε στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς. Ψηλά, λοιπόν, τὰ μέτωπά μας, ζεσταμένες οἱ καρδιές μας, ξάγρυπνος ὁ νοῦς μας, φωτεινὰ τὰ πρόσωπά μας, μὲ τὴν δύναμη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας μας. Καὶ στὶς θερμὲς προσευχές μας στὸν ἅγιο Θεὸ γιὰ τὴν εἰρήνη, τὴν ὑγιεία καὶ τὴν σωτηρία μας.

Τοῦτο τὸ Πάσχα, καθὼς ἡ Ἀνάσταση φωτοδοτεῖ ποικιλόμορφα τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας τῶν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, μπροστὰ στὴ θέα καὶ τὴν ἱερὴ αἴσθηση ἑνὸς κόσμου πνευματικοῦ καὶ ὑλικοῦ, τοῦ ὁποίου καὶ τὰ ἀκρότατα σημεῖα ἐδέχθησαν τὶς ἀκτῖνες τοῦ ὑπερφυοῦς Φωτός, ποὺ ἐξέλαμψε ἀπὸ τὸν κενὸ Τάφο τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἂς τραφοῦμε μὲ τὸν ἄρτο τῆς Εὐχαριστίας Του καὶ ἂς ἐναποθέσωμε ἐνώπιόν Του τὴν πίστη μας, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπη.

Ἐμπρός, λοιπόν, στὴν ἀναστάσιμη χαρὰ τοῦ Χριστοῦ μας, καὶ μὲ ἀναμμένες τὶς λαμπάδες ὡς συμβολισμὸ τῆς συμμετοχῆς μας στὴν χαρὰ τοῦ οὐρανοῦ, **ἂς παρακαλέσωμε τὸν Χριστὸ νὰ μᾶς συγχωρήσει, νὰ μᾶς ἐνδυναμώσει, νὰ μᾶς ἀπαλλάξει ἀπὸ τὶς δοκιμασίες καὶ νὰ χαρίση τὴν εἰρήνη του σὲ ὅλο τὸν κόσμο.**

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

 Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ